

РЕШЕНИЕ

№ 244

гр. Перник, 21 септември 2012 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на дванадесети септември, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №217 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба от Началник на Митница „Столична“ чрез процесуален представител Ангелов против решение №383/10.05.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №318 по описа на съда за 2012 г. С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №971/24.11.2011 г. на Началник на Митница Столична, издадено срещу П.Н.П. *** в частта, с която за нарушение и на основание чл. 126 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е определено да му бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв. Мотивите на районния съд са за неправилно приложение на материалния закон поради неотчетено от административнонаказващия орган наличие на предпоставки за третиране на нарушението като маловажно.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е постановено при неправилно прилагане на ЗАНН и ЗАДС - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. Пред касационния съд жалбоподателят се представлява от ю.к. Станков, който заявява че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата П.Н.П. не се явява и не се представлява. Пред касационната инстанция е депозирано писмено възражение по жалбата, като се иска решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и първоинстанционното решение следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на тезите си.

Административен съд – Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания, както и след извършени цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира касационната жалба за неоснователна при следните мотиви:

Районен съд – Перник въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел от фактическа страна за безспорно установено, че на 19.03.2011 г. в гр. Перник, П.П. държи в автомобил два броя пластмасови бутилки, съдържащи общо 4 литра алкохол – акцизна стока по смисъла на чл. 4, т. 1 от ЗАДС, без за същата да са представени документи удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. Нарушението е установено при извършване на съвместна проверка от служители на Митница Столична – МБ Перник и служители на ОД на МВР – Перник, като на П. е съставен акт за установяващ нарушението, въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна районният съд е приел от правна такава, че производството по налагане на административно наказание е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, както и че актовете обективирали го, са издадени при съобразяване с изискванията на закона.

При разглеждане на спора в неговото същество, като краен извод вмененото на П. административно нарушение е прието за безспорно доказано, съответно на събрания по делото доказателствен материал, както и за извършено от лицето посочено за нарушител, предвид което е направено заключение, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на П.Н.П. за нарушение по чл. 126 от ЗАДС. Въпреки тези си изводи обаче решаващият състав на Районен съд – Перник е постановил, че административнонаказващият орган е приложил неправилно материалния закон с отказа си да квалифицира нарушението като маловажно, каквото възражение е направил и нарушителят преди издаване на НП пред наказващия орган.

Изводите на първата съдебна инстанция се споделят от Административен съд – Перник, предвид което касационната жалба е неоснователна, като мотивите за това са следните:

Правилна е преценката на решаващия състав за неправилно приложен материалния закон, предвид неприлагането на чл. 126б от ЗАДС от контролните органи, както и поради отказа на административнонаказващия орган да приложи нормата на чл. 28 от ЗАНН за маловажно нарушение. Предвид наличието на разпоредба в специален закон, какъвто се явява ЗАДС спрямо ЗАНН, подлежащо на обсъждане от наказващия орган за маловажност на деянието е било неприлагането на чл. 126б от ЗАДС от страна на контролните органи. Нормата на чл. 126б от

ЗАДС препраща към разпоредбата на чл. 39, ал. 2 от ЗАНН, която предвижда възможност „за маловажни случаи на административни нарушения, когато това е предвидено в закон“, контролните органи да налагат глоба на местонарушението. Видът на административното наказание по последно цитираната норма ограничава приложението на чл. 126б от ЗАДС само по отношение на нарушители – физически лица, тъй като само последните могат да бъдат санкционирани с „глоба“. Контролните органи, при наличие на съответните предпоставки е следвало да приложат чл. 126 от ЗАДС във вр. с чл. 126б от ЗАДС. Административнонаказващият орган на свой ред преди да се произнесе по преписката, след извършването на проверка на основание чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и при установяване на наличие на предпоставки за третиране на случая като маловажен е следвало да приложи чл. 28 от ЗАНН, като освободи нарушителя от налагане на административно наказание. По смисъла на ТР №1/2007 г. на ВКС, ОСНК, изразът „може“ не обуславя действие при оперативна самостоятелност, а означава възлагане на компетентност – особена, за произнасяне по специален, предвиден в закона ред и при наличие на предпоставки по чл. 28 от ЗАНН (или по смисъла на специална норма в случая по аналогия) задължително следва квалификация „маловажност“, а неприлагането на привилегированата норма е основание за отмяна на НП.

Споделя се тезата на жалбоподателя, което не прави жалбата основателна, че всеки конкретен случай на нарушение следва да се преценява съвкупно съобразно множество обстоятелства, измежду които и степен на обществена опасност на деянието. Към датата на извършване на нарушението и неговото установяване действащ е бил ЗАДС в редакцията му от ДВ бр. 19 от 08.03.2011 г. Към този момент ал. 2 на специалния чл. 126б от ЗАДС, регламентираща кои са маловажните случаи по ал. 1 на с. чл. и въвеждаща като единствен критерий за маловажност – двойният размер на акциза на стоките – предмет на нарушението да не надвишава 50 лв., не съществува. Но преценката на районния съд за маловажност на нарушението, базирана основно на стойността на дължимия и неплатен акциз, е съответна на последвалото законодателно уреждане на критерия за маловажност, който е приложим и относим в процесния случай. Допълнението на чл. 126б от ЗАДС с новата ал. 2 към настоящия момент се явява и по-благоприятен за нарушителя приложим закон, изменен преди влизане в сила на процесното НП от гледна точка въведения конкретен критерий за квалифициране на посочените нарушения като маловажни. В тази връзка касационният съд споделя позицията и преценката на първата съдебна инстанция за маловажност на процесното нарушение, базирана основно на размера на неплатения акциз, която е около предвидения такъв в последвалото законодателно разрешение. Контролните органи, като не са приложили възможността, уредена в чл. 126б на ЗАДС са приложили неправилно закона. Административнонаказващият орган на свой ред, при извършване на задължителната проверка по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и на база установените пред

него факти и обстоятелства също е приложил неправилно закона, като е отказал да третира случая като маловажен. Тезата на жалбоподателя за високата обществена опасност на нарушенията от този вид, закрепена чрез предвиден минимален размер на санкцията, дори в случай на незначителна стойност на дължимия акциз не се споделя от съда. Извършеното деяние, макар и формално да осъществява признаците на нарушение по чл. 126 от ЗАДС, предвид своята малозначителност е с явно ниска степен на обществена опасност и законодателят безспорно е отчел характера и спецификата на извършваните нарушения на чл. 126 от ЗАДС, включвайки разпоредбата на чл. 126б, като е предвидил възможни случаи на маловажни нарушения и на чл. 126, въпреки липсата на прецизиране на критерия за маловажност към момента на извършване на процесното нарушение.

Предвид горните мотиви, касационният съд смята жалбата за неоснователна, поради което същата не следва да бъде уважена. Обжалваното решение на Районен съд – Перник в атакуваната му част като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №383/10.05.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №318 по описа на съда за 2012 г. В ЧАСТТА, с която е отменено наказателно постановление №971/24.11.2011 г. на Началник на Митница Столична, издадено срещу П.Н.П. *** в частта, с която за нарушение и на основание чл. 126 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е определено да му бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.